

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 834

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 24 august 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 211 din 7 aprilie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5 ¹) din Codul de procedură penală	2–4
Decizia nr. 256 din 5 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală	5–7
Decizia nr. 265 din 17 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 434 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură penală	8–10
Decizia nr. 284 din 17 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	11–13
Decizia nr. 361 din 8 iunie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală	14–15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.053. — Hotărâre privind acordarea unor ajutoare excepționale producătorilor agricoli, crescători din sectoarele suin și avicol	16–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 211**

din 7 aprilie 2022

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (51)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 și 341 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nistor Isai Faur în Dosarul nr. 56/751/2018 al Tribunalului Militar Timișoara și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.848D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22 martie 2022, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 7 aprilie 2022, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea nr. 53 din 30 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 56/751/2018, **Tribunalul Militar Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 și 341 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Nistor Isai Faur într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva unei soluții de clasare dispuse de procuror într-o speță în care nu a fost pusă în mișcare acțiunea penală.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă principiile fundamentale privind statul român, egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv, întrucât nu permit administrarea de către judecătorul de cameră preliminară a oricărei probe în procedura plângerii împotriva soluției de clasare, cum ar fi proba cu martori, respectiv înregistrări video care formează probatoriul unui alt dosar penal, cu atât mai mult cu cât în cursul urmăririi penale aceste probe nu au fost administrate.

5. **Tribunalul Militar Timișoara** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile art. 341 alin. (51) din Codul de procedură penală presupun limitarea mijloacelor de probă, având în vedere natura juridică a plângerii soluționate de judecătorul de cameră preliminară, care nu vizează judecarea fondului cauzei penale. Astfel, judecătorul

de cameră preliminară verifică soluția atacată pe baza materialului și a lucrărilor existente în dosarul cauzei care au fost avute în vedere de către procuror la adoptarea soluției de netrimiteră în judecată. În acest sens invocă și considerentele deciziilor nr. 530 din 11 iulie 2017 și nr. 204 din 3 aprilie 2018.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, dispozițiile art. 340 și 341 din Codul de procedură penală. Din concluziile orale ale autorului excepției consemnate în încheierea de sesizare și din notele scrise depuse în motivarea criticii reiese însă că aceasta privește numai dispozițiile art. 341 alin. (51) din Codul de procedură penală, care au fost introduse prin prevederile art. II pct. 92 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art. 341 alin. (51) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „(51) *Judecătorul de cameră preliminară, soluționând plângerea, verifică soluția atacată pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror înregistrări noi prezentate.*”

10. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 privind statul român, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, precum și ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului — raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale

art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 341 alin. (5¹) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare.

12. Astfel, prin Decizia nr. 516 din 15 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1110 din 22 noiembrie 2021, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a reținut că limitarea mijloacelor de probă — pe baza cărora judecătorul de cameră preliminară poate soluționa plângerea formulată împotriva soluțiilor de neurmărire sau de netrimiteră în judecată — este justificată, având în vedere natura juridică a acestei plângeri, care nu vizează judecarea propriu-zisă a cauzei penale, ci constituie un mijloc procedural prin care se realizează un examen al ordonanței procurorului, atacată sub aspectul legalității acesteia. Ca urmare, este firesc ca, în vederea soluționării plângerii, instanța să verifice, pe baza materialului și a lucrărilor existente în dosarul cauzei, care au fost avute în vedere de procuror la emiterea ordonanței de neurmărire/netrimiteră în judecată atacate, dacă această soluție a fost sau nu dispusă cu respectarea prevederilor legale. Curtea a constatat că dispozițiile criticate nu încalcă dreptul la un proces echitabil, astfel cum este acesta consfințit de prevederile constituționale și de reglementările internaționale, petentul având deplina libertate de a demonstra în fața instanței de judecată nelegalitatea actului atacat, în raport cu lucrările și materialul din dosarul cauzei, cu notele scrise depuse, precum și cu cererile și excepțiile formulate de către inculpat cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale. Curtea nu a primit nici critica potrivit căreia se încalcă dreptul de acces liber la justiție, plângerea reglementată de dispozițiile art. 341 din Codul de procedură penală reprezentând, prin ea însăși, o garanție a realizării acestui drept.

13. Prin decizia mai sus menționată, Curtea a mai reținut că stabilirea unor reguli speciale de procedură în cazul judecării plângerii împotriva ordonanței procurorului de neurmărire/netrimiteră în judecată este realizată de legiuitor în exercitarea competenței sale constituționale și nu încalcă accesul liber la justiție, statuând, în acest sens, că legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

14. De asemenea, Curtea a constatat că drepturile fundamentale menționate anterior nu sunt cu nimic îngrădite prin dispozițiile de lege criticate, din moment ce prevederile art. 341 alin. (6) și (7) din Codul de procedură penală reglementează soluțiile ce pot fi date de judecătorul de cameră preliminară plângerii împotriva ordonanțelor procurorului de neurmărire/netrimiteră în judecată. Astfel, indiferent de soluția pronunțată, judecătorul de cameră preliminară apreciază și cu privire la probele administrate în dosarul de urmărire penală, inclusiv sub aspectul dacă acestea sunt sau nu suficiente pentru a fundamenta soluția organului de cercetare penală. Admițând plângerea și desființând soluția atacată, instanța poate să

dispună motivat fie trimiterea cauzei procurorului pentru a începe sau pentru a completa urmărirea penală ori, după caz, pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală [art. 341 alin. (6) lit. b) și alin. (7) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală] ori schimbarea temeiului de drept al soluției de clasare dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea [art. 341 alin. (6) lit. c) și art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală], fie, atunci când probele legal administrate sunt suficiente pentru judecarea cauzei, desființarea soluției și începerea judecării cu privire la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, trimițând dosarul spre repartizare aleatorie [art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală]. Indiferent de situație, dreptul la un proces echitabil al petentului este pe deplin asigurat, acesta având posibilitatea să se prevaleze de toate garanțiile procesuale ce caracterizează acest drept, sens în care, în cazul prevăzut de dispozițiile art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, procurorul și inculpatul pot face, motivat, contestație cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, contestație ce va fi soluționată în lumina Deciziei Curții Constituționale nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, cu participarea părților, a subiecților procesuali principali și a procurorului, asigurându-se, în acest fel, comunicarea către aceștia a documentelor care sunt de natură să influențeze decizia judecătorului, precum și posibilitatea de a discuta în mod efectiv observațiile depuse în fața instanței. De altfel, faptul că judecătorul de cameră preliminară are posibilitatea de a verifica, în cauzele în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală, legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, putând exclude probele nelegal administrate ori, după caz, să sancționeze, potrivit art. 280—282 din Codul de procedură penală, actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, în așa fel încât, în situația dispunerii începerii judecării, probele astfel excluse nu mai pot fi avute în vedere la judecarea în fond a cauzei, nu reprezintă altceva decât o reflectare a exigențelor dreptului la un proces echitabil.

15. Tot prin Decizia nr. 516 din 15 iulie 2021, citată anterior, instanța de control constituțional a reținut că în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016 se menționează că aceasta a fost adoptată, în temeiul prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție, având în vedere că, ulterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală, au fost pronunțate un număr semnificativ de decizii ale Curții Constituționale care au produs un impact semnificativ asupra codului și care necesită intervenție legislativă asupra unor instituții importante, precum procedura soluționării plângerii împotriva soluțiilor procurorului, fiind citate: Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, prin care s-a constatat că soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților este neconstituțională; Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, prin care s-a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 341 alin. (10) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță fără participarea procurorului și a inculpatului, este neconstituțională; Decizia nr. 733 din 29 octombrie 2015,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 27 ianuarie 2016, prin care s-a constatat că dispozițiile art. 341 alin. (6) lit. c) și, prin extindere, ale art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, întrucât împiedică accesul la justiție în cazul soluțiilor de renunțare la urmărirea penală. Curtea a reținut că, prin modificarea normelor procesuale penale în acord cu deciziile sale anterior citate, viciile de neconstituționalitate constatate au fost acoperite. Astfel, Curtea a constatat că textul de lege criticat reglementează atât cu privire la citarea petentului și a intimaților și încunoștințarea procurorului în această procedură, cu posibilitatea de a depune note scrise referitor la admisibilitatea ori temeinicia plângerii, cât și cu privire la posibilitatea petentului și a intimaților de a formula cereri și de a ridica excepții cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale, dacă în cauză a fost pusă în mișcare acțiunea penală. În aceste condiții, Curtea a constatat că, în respectiva cauză, petentul — fiind citat și având posibilitatea de a depune note scrise referitor la admisibilitatea și temeinicia plângerii, de a demonstra nelegalitatea soluției atacate în raport cu lucrările și materialul din dosarul de urmărire penală și oricare înscrisuri noi prezentate, de a formula cereri și de a ridica excepții cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale, în măsura în care în cauză a fost pusă în mișcare acțiunea penală — beneficiază de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil.

16. Pentru aceleași argumente, Curtea a constatat că dispozițiile art. 341 alin. (5¹) din Codul de procedură penală nu contravin nici prevederilor art. 24 din Legea fundamentală. Astfel, Curtea a reținut că garanțiile procesuale mai sus analizate reprezintă tot atâtea garanții ale realizării unei apărări eficiente, în condițiile ce rezultă din ipoteza juridică reglementată prin norma criticată. Mai mult, în etapele procesuale pe care le parcurge, autorul plângerii formulate — potrivit dispozițiilor art. 340 din Codul de procedură penală — poate fi asistat de un avocat ales sau numit din oficiu, în conformitate cu exigențele dreptului fundamental la apărare.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nistor Isai Faur în Dosarul nr. 56/751/2018 al Tribunalului Militar Timișoara și constată că dispozițiile art. 341 alin. (5¹) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Militar Timișoara și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 aprilie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

17. Referitor la pretinsa încălcare, prin textul de lege criticat, a prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea a constatat că persoanele care formulează plângeri împotriva soluțiilor de clasare pronunțate în cauze în care nu a fost pusă în mișcare acțiunea penală se află într-o situație diferită de cea a titularilor unor astfel de plângeri promovate în cauze în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală, aspect ce justifică reglementarea în privința acestora a unui regim diferit, din perspectiva probelor care se impun a fi administrate cu ocazia soluționării acestor plângeri de către judecătorul de cameră preliminară. În acest sens, Curtea Constituțională a reținut, în repetate rânduri, în jurisprudența sa, că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, motiv pentru care el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, precitată, și Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996).

18. În același sens sunt și Decizia nr. 204 din 3 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 18 iulie 2018, Decizia nr. 41 din 4 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 21 aprilie 2020, Decizia nr. 373 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 13 octombrie 2020, și Decizia nr. 335 din 20 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1036 din 29 octombrie 2021.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată prin deciziile menționate anterior, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Având în vedere motivele arătate mai sus, dispozițiile art. 341 alin. (5¹) din Codul de procedură penală nu încalcă nici prevederile art. 6 și 13 din Convenție.

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 256

din 5 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5)
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta- Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală raportat la art. 2, art. 3 alin. (6) și la art. 342 din același act normativ, excepție ridicată de Cătălin Tiberiu Mercheș și Sergiu Nicolae Lahman în Dosarul nr. 1.219/86/2019/a1.5 al Tribunalului Suceava — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.141D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 3.163D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cătălin Tiberiu Mercheș și Sergiu Nicolae Lahman în Dosarul nr. 6.605/314/2019/a1 al Judecătoriei Suceava. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

4. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentanta Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 3.163D/2019 la Dosarul nr. 2.141D/2019, care a fost primul înregistrat.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care, invocând Decizia nr. 372 din 28 mai 2019 și Decizia nr. 237 din 8 aprilie 2021, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 9 iulie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.219/86/2019/a1.5, **Tribunalul Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală raportat la art. 2, art. 3 alin. (6) și art. 342 din același act normativ**, excepție ridicată de Cătălin Tiberiu Mercheș și Sergiu Nicolae Lahman cu ocazia soluționării unei cauze penale în care au fost transferate și administrate rezultatele relevante a unor măsuri de supraveghere dispuse în alte cauze penale.

7. Prin Încheierea din 1 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 6.605/314/2019/a1, **Judecătoria Suceava a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură**

penală, excepție ridicată de Cătălin Tiberiu Mercheș și Sergiu Nicolae Lahman cu ocazia soluționării unei cauze penale în care au fost transferate și administrate rezultatele relevante a unor măsuri de supraveghere dispuse în alte cauze penale.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, Hotărârea din 7 noiembrie 2017, pronunțată în Cauza *Zubkov și alții împotriva Rusiei*, Hotărârea din 7 iunie 2016, pronunțată în Cauza *Karabeyoğlu împotriva Turciei*, precum și cea a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 855 din 14 decembrie 2017.

9. Susțin că, folosind procedeul prevăzut de art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală, se ajunge la situația în care cel puțin doi judecători de cameră preliminară de la instanțe diferite să verifice legalitatea măsurilor de supraveghere dispuse în dosarul cu care a fost investit doar unul dintre acești judecători de cameră preliminară. În aceste împrejurări, soluțiile pe care le pot dispune judecătorii cu privire la măsurile de supraveghere pot fi diametral opuse sau, în funcție de celeritatea procedurilor de cameră preliminară, soluția pronunțată de unul dintre acești judecători să dobândească autoritate de lucru judecat pentru celălalt judecător cu privire la legalitatea probei administrate. În acest fel, se încalcă independența judecătorului de cameră preliminară în pronunțarea unei soluții cu privire la o cerere cu care a fost investit. Verificând legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, un judecător de cameră preliminară din cadrul unei instanțe necompetente material sau după calitatea persoanei poate dispune cu privire la corectitudinea și legalitatea unei probe care trebuia supusă analizei unui judecător de cameră preliminară din cadrul unei instanțe ierarhic superioare.

10. **Tribunalul Suceava — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Susține că dispozițiile art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală sunt clare, iar procedura camerei preliminare oferă suficiente garanții pentru verificarea legalității administrării probelor în situația transferului acestora.

11. **Judecătoria Suceava** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Susține că dispozițiile art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală sunt clare, iar procedura camerei preliminare oferă suficiente garanții pentru verificarea legalității administrării probelor în situația transferului acestora. Chiar dacă datele rezultate din măsurile de supraveghere autorizate într-o cauză sunt folosite și într-o altă cauză, judecătorul de cameră preliminară analizează legalitatea actelor de urmărire penală și a administrării probelor raportat la cauza cu care este investit. În cazul în care s-ar aprecia că probele au fost administrate cu încălcarea dispozițiilor legale, judecătorul din cauza în care au fost transferate datele ar exclude probele rezultate, fără a aduce atingere în vreun fel modului de soluționare a camerei preliminare din dosarul din care acestea provin.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, conform încheierii de sesizare pronunțate de Tribunalul Suceava — Secția penală, îl reprezintă dispozițiile art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală raportat la art. 2, art. 3 alin. (6) și la art. 342 din același act normativ. Cu toate acestea, din motivarea excepției rezultă că dispozițiile art. 2, ale art. 3 alin. (6) și ale art. 342 din Codul de procedură penală sunt invocate de autorii acesteia ca argumente ce determină neconstituționalitatea dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală. Așa fiind, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: *„Datele rezultate din măsurile de supraveghere tehnică pot fi folosite și în altă cauză penală dacă din cuprinsul acestora rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea ori săvârșirea unei alte infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2).”*

16. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 124 alin. (3), potrivit căruia judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, de exemplu, prin Decizia nr. 237 din 8 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 28 mai 2021, Decizia nr. 372 din 28 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 822 din 9 octombrie 2019, sau Decizia nr. 855 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 16 februarie 2018.

18. Curtea a reținut că dispozițiile procesual penale criticate fac parte din capitolul IV cu denumirea marginală „Metode speciale de supraveghere” din titlul IV „Probele, mijloacele de probă și procedeele probatorii” din Codul de procedură penală. Totodată, Curtea a reținut că primele două alineate ale art. 142 din Codul de procedură penală vorbesc despre punerea în executare a supravegherii tehnice, precum și despre folosirea nemijlocită a sistemelor tehnice și a unor proceduri adecvate, de natură să asigure integritatea și confidențialitatea datelor și informațiilor colectate, în realizarea activităților prevăzute la art. 138 alin. (1) lit. a)—d) din același act normativ. Potrivit art. 138 alin. (13) din Codul de procedură penală, prin *supraveghere tehnică* se înțelege utilizarea uneia dintre metodele prevăzute la art. 138 alin. (1) lit. a)—d) din același act normativ. Din interpretarea sistematică și teleologică a prevederilor anterior menționate rezultă că dispoziția de lege criticată are în vedere datele rezultate din măsurile de supraveghere tehnică, privite ca procedee probatorii permise și reglementate de Codul de procedură penală.

19. În continuare, Curtea a reținut că datele rezultate din măsurile de supraveghere tehnică se pot folosi și în alte cauze decât cele în care acestea au fost dispuse, doar dacă aceste cauze privesc pregătirea ori săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală. Reglementarea prin textul legal menționat a infracțiunilor pentru care poate fi dispusă măsura supravegherii tehnice

reprezintă una dintre garanțiile minime pe care legea trebuie să le prevadă pentru a fi în concordanță cu dispozițiile art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Ca urmare, precizarea în cuprinsul textului criticat a naturii cauzei în care pot fi folosite datele rezultate din măsurile de supraveghere tehnică dispuse în altă cauză, precum și limitarea folosirii acestora la acele cauze care privesc infracțiunile prevăzute la art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală reprezintă o transpunere la nivel legislativ a garanției anterior menționate (a se vedea și Decizia nr. 486 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 5 decembrie 2017, paragraful 19, precum și Decizia nr. 372 din 28 mai 2019, precitată, paragraful 40).

20. Mai mult, Curtea a observat că rechizitoriul prin care se dispune trimiterea în judecată a inculpatului constituie, potrivit art. 329 alin. (1) și art. 327 lit. a) din Codul de procedură penală, actul de sesizare a instanței de judecată. Potrivit art. 342 din Codul de procedură penală, obiectul procedurii camerei preliminară îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. În cadrul procedurii de cameră preliminară se pot formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. De asemenea, în măsura în care se formulează cereri și excepții referitoare la nelegalitatea probelor obținute prin procedeele supravegherii tehnice, judecătorul investit cu soluționarea cauzei va putea verifica îndeplinirea tuturor condițiilor legale relative la procedura supravegherii tehnice.

21. Astfel, așa cum instanța constituțională a evidențiat în aceeași jurisprudență, măsurile dispuse de procuror, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală fac obiectul examinării judecătorului în procedura de cameră preliminară. Potrivit jurisprudenței precitate, folosirea, în temeiul art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală, a datelor rezultate din măsurile de supraveghere tehnică nu împiedică judecătorul de cameră preliminară din cauza în care acestea sunt transferate să verifice legalitatea dispunerii/autorizării măsurii și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, atât în urma formulării unor cereri și excepții de către inculpat, cât și din oficiu. Or, constatarea nelegalității mijlocului de probă și/sau a procedurii probatorii determină nelegalitatea probei, cu consecința excluderii ei din procesul penal.

22. În continuare, în ceea ce privește criteriile în funcție de care se evaluează legalitatea măsurii de supraveghere și remediile pe care legea trebuie să le pună la dispoziția persoanelor împotriva cărora au fost dispuse măsurile de supraveghere tehnică, Curtea a constatat că, în analiza respectării garanțiilor dreptului la viață privată, prevăzute de art. 8 din Convenție, Curtea Europeană a Drepturilor Omului are în vedere, pe lângă aspecte referitoare la definirea categoriilor de persoane care pot fi supuse măsurilor de supraveghere tehnică, natura infracțiunilor (tipurile de infracțiuni), durata de executare a măsurii, procedura de autorizare a măsurii, condițiile de întocmire a procesului-verbal de sinteză a conversațiilor interceptate (procedeele de transcriere), măsurile de precauție pentru a comunica înregistrările intacte și complete pentru a putea fi supuse controlului judecătoresc și aspectele ce țin de circumstanțele în care aceste interceptări pot sau trebuie să fie distruse (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 24 aprilie 1990, pronunțată în Cauza *Huvig împotriva Franței*, paragraful 34; Hotărârea din 18 februarie 2003, pronunțată în Cauza *Prado Bugallo împotriva Spaniei*, paragraful 30; Hotărârea din 4 decembrie 2015, pronunțată în Cauza *Roman Zakharov împotriva Rusiei*, paragraful 231).

23. Totodată, Curtea a reținut că dispozițiile art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală au un conținut identic cu cele

ale art. 91² alin. 5 din Codul de procedură penală din 1968, statuând că argumentele reținute referitor la constituționalitatea dispozițiilor din vechea reglementare sunt valabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală. Curtea a mai reținut, prin Decizia nr. 92 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 20 mai 2014, că dreptul referitor la secretul corespondenței nu este absolut, putând fi restrâns din rațiuni impuse într-o societate democratică de necesitatea protejării securității naționale, desfășurării instrucției penale, prevenirii acestora din urmă și alte asemenea imperative publice. Potrivit art. 1 alin. (3) din Constituție, „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme [...] și sunt garantate”. Apărarea eficientă a tuturor acestor valori presupune, în unele cazuri și în condiții rigurose reglementate, restrângerea chiar și a exercițiului unor drepturi și al unor libertăți fundamentale.

24. Astfel, întrucât reglementarea restrângerii exercițiului unor drepturi fundamentale se realizează, în detaliu, prin capitolul IV al titlului IV din Codul de procedură penală, care, ca natură juridică, este o lege, Curtea a constatat că este îndeplinită condiția constituțională a restrângerii „numai prin lege”. Curtea a reținut că este îndeplinită și condiția ca restrângerea exercițiului dreptului să fie impusă pentru „desfășurarea instrucției penale”, deoarece dispozițiile art. 139 alin. (1) din Codul de procedură penală prevăd că supravegherea tehnică se dispune de către judecătorul de drepturi și libertăți atunci când sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: există o suspiciune rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală; măsura este proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, date fiind particularitățile cauzei, importanța informațiilor ori a probelor ce urmează a fi obținute sau gravitatea infracțiunii; probele nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea lor ar presupune dificultăți deosebite ce ar prejudicia ancheta ori există un pericol pentru siguranța persoanelor sau a unor bunuri de valoare. În ceea ce privește condiția proporționalității, Curtea a constatat că aceasta este în mod evident îndeplinită, dacă se are în vedere importanța valorilor apărute împotriva infracțiunilor, iar faptul că însăși existența dreptului sau a libertății nu este atinsă rezultă din dispozițiile art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală, care prevăd expres și limitativ infracțiunile pentru care se poate

dispune măsura supravegherii tehnice, precum și din dispozițiile art. 140 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit cărora supravegherea tehnică poate fi dispusă în cursul urmăririi penale, pe o durată de cel mult 30 de zile, cu posibilitatea eventualei prelungiri pentru motive temeinic justificate, în temeiul art. 144 din Codul de procedură penală. În acest context, Curtea a constatat că legislația procesual penală reglementează inclusiv elementele pe care încheierea judecătorului de drepturi și libertăți și mandatul trebuie să le cuprindă [art. 140 alin. (5)]; punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică (art. 142); consemnarea activităților de supraveghere tehnică (art. 143); conservarea materialelor rezultate din supravegherea tehnică (art. 146).

25. Prin urmare, Curtea a observat că legiuitorul ordinar a reglementat în detaliu procedura referitoare la supravegherea tehnică, instituind proceduri de natură să confere suficiente garanții împotriva arbitrarului organelor de urmărire penală.

26. În ceea ce privește modul concret în care au fost aplicate dispozițiile criticate în cauză, Curtea apreciază că nu poate examina acest aspect, întrucât excedează competenței sale, fiind de competența instanțelor judecătorești chemate să interpreteze și să aplice întregul ansamblu normativ incident în cauză, cu luarea în considerare deopotrivă a dispozițiilor legale și a deciziilor pronunțate de Curtea Constituțională în materia metodelor speciale de supraveghere sau de cercetare.

27. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

28. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 2, ale art. 3 alin. (6) și ale art. 342 din Codul de procedură penală, Curtea reține că, în jurisprudența sa constantă, a statuat că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestui text cu dispozițiile și principiile constituționale, iar nu compararea unor prevederi legale dintr-o lege ori a prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel, s-ar ajunge, inevitabil, la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 409 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 26 august 2014, paragraful 23, și Decizia nr. 463 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 21 iunie 2011.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cătălin Tiberiu Mercheș și Sergiu Nicolae Lahman în Dosarul nr. 1.219/86/2019/a1.5 al Tribunalului Suceava — Secția penală și în Dosarul nr. 6.605/314/2019/a1 al Judecătoriei Suceava și constată că dispozițiile art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Suceava — Secția penală și Judecătoriei Suceava și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 265

din 17 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 434 alin. (2) lit. c)
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, Maria Eleonora Centea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 434 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Morar în Dosarul nr. 1.725/242/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.641D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. În acest sens arată că autorul excepției, prin ridicarea acesteia, a încercat, în realitate, repunerea în termenul de recurs în casație cu privire la hotărârea definitivă de condamnare pusă în executare, astfel că decizia Curții, indiferent de soluție, nu poate avea niciun efect asupra cauzei în care a fost invocată excepția.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 293/RC din 25 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.725/242/2017, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 434 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Ioan Morar într-o cauză având ca obiect verificarea admisibilității în principiu a unei cereri de recurs în casație formulate împotriva unei hotărâri pronunțate în materia executării pedepselor.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 434 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură penală încalcă principiile fundamentale privind egalitatea în fața legii și dreptul la un proces echitabil, întrucât exclud posibilitatea atacării cu recurs în casație a hotărârilor pronunțate în materia executării pedepselor. Astfel, arată că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru ca o diferență de tratament să fie permisă într-o societate democratică, aceasta trebuie, în primul rând, să vizeze un scop legitim și, de asemenea, să fie proporțională cu scopul vizat. Dacă diferența de tratament este lipsită de o justificare obiectivă și rezonabilă, ea va constitui discriminare și va genera încălcarea dreptului fundamental la egalitate în fața legii. Cu privire la textul de lege criticat, arată că nu există niciun scop legitim care să fundamenteze o atare diferență de tratament în condițiile în care hotărârile pronunțate în materia executării pedepselor sunt la fel de importante ca hotărârile penale „ordinare” prin care se stabilește vinovăția/nevinovăția inculpaților.

Executarea pedepselor penale constituie punctul central al oricărui sistem de drept penal și nu există nicio rațiune pentru care această categorie de hotărâri să fie exclusă de la controlul de legalitate realizat prin intermediul recursului în casație. Dreptul la un proces echitabil conține o serie de garanții, pe care legiuitorul, în configurarea procedurii de judecată, nu le poate îndepărta. Consideră că, în cadrul procedurii de executare, condamnatul se confruntă cu o acuzație în materie penală ce are consecințe directe asupra libertății sale. Având în vedere, pe de o parte, că erorile de drept au efecte iremediabile asupra condamnatului, iar, pe de altă parte, că procedura de judecată se evaluează în ansamblu, apreciază că dreptul la un proces echitabil impune posibilitatea acordată condamnatului de a formula o cerere prin care să se corecteze aceste erori. Practic, o astfel de cerere reprezintă una dintre garanțiile dreptului la un proces echitabil, întrucât posibilitatea comiterii unei erori de drept, chiar în ipoteza dublului grad de jurisdicție, subzistă. De aceea, reglementarea unui mecanism apt să corecteze astfel de erori nu este o posibilitate acordată legiuitorului, ci o obligație a acestuia pentru a da substanță dreptului la un proces echitabil. Arată că un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994). Totodată, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 16 din Legea fundamentală vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011 și Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015). Or, din perspectiva interesului de a cere și a obține îndreptarea erorilor de drept comise în faza executării pedepselor este evident că legiuitorul nu poate să îngreueze acest drept. Susține că a face o diferențiere între faza de judecată propriu-zisă și faza de executare a hotărârilor — stabilind drepturi și obligații diferite pentru participanții la procesul penal, în ciuda faptului că importanța celor două faze este la fel de mare din perspectiva consecințelor juridice — lipsește, în mod nejustificat, persoana condamnată de un drept care până în acel moment a fost respectat, și anume dreptul de a promova un recurs în casație.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că dispozițiile art. 434 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură penală reprezintă opțiunea legiuitorului, fiind în acord cu politica penală a statului, și nu contravin prevederilor din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției. Mai mult, reglementarea constituie o concretizare a dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, dar și a prevederilor art. 129 din Legea fundamentală, care fac referire la exercitarea căilor de atac „*în condițiile legii*”. Așa fiind, apreciază că nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât restrângerea cazurilor în care pot fi promovate căile extraordinare de atac nu afectează egalitatea cetățenilor în fața legii, având în vedere că acest principiu fundamental nu presupune posibilitatea juridică de

a avea acces la toate structurile judecătorești și dreptul de a exercita toate căile de atac în toate categoriile de cauze. De asemenea, arată că, pentru motive similare, textul de lege criticat nu contravine nici normelor din Convenție invocate de autorul excepției.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie — potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, care conține o evidentă eroare materială — dispozițiile art. 434 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală. Din notele scrise ale autorului excepției, depuse în motivarea criticii, reiese că aceasta vizează prevederile art. 434 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură penală, modificate prin dispozițiile art. II pct. 112 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „(2) *Nu pot fi atacate cu recurs în casație: [...] c) hotărârile pronunțate în materia executării pedepșelor;*”.

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportat la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, așa cum a reținut în jurisprudența sa (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 24 octombrie 2016, paragrafele 16—20, Decizia nr. 651 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.000 din 18 decembrie 2017, paragrafele 22—24, și Decizia nr. 573 din 20 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 959 din 13 noiembrie 2018, paragrafele 15—17), în reglementarea anterioară, începând de la Codul de procedură penală din 1936, recursul a constituit o cale de atac ordinară, iar nu extraordinară, având ca scop verificarea legalității și a temeiniciei hotărârii atacate, pentru o serie de motive expres prevăzute de lege. În noua reglementare însă, recursul în casație a devenit o cale extraordinară de atac, de anulare, dată în competența exclusivă a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Noul Cod de procedură penală a revenit la sistemul clasic al dublului grad de jurisdicție, constând în fond și apel, astfel că în recurs nu se rejudecă litigiul, respectiv fondul cauzei, ci se apreciază dacă hotărârea pronunțată corespunde sau nu legii. Recursul în casație reprezintă, așadar, un mijloc de a repara ilegalitățile și nu are drept obiect rezolvarea unei cauze penale, ci sancționarea hotărârilor necorespunzătoare, cu scopul de a asigura respectarea legii, recursul având și un rol subsidiar în uniformizarea jurisprudenței. Întrucât recursul în casație nu are

ca finalitate remedierea unei greșite aprecieri a faptelor și a unei inexacte sau insuficiente stabiliri a adevărului printr-o urmărire penală incompletă sau o cercetare judecătorească nesatisfăcătoare, instanța de casare nu judecă procesul propriu-zis, ci judecă exclusiv dacă hotărârea atacată este conformă cu regulile de drept aplicabile. Astfel, spre deosebire de contestația în anulare — care vizează îndreptarea erorilor de procedură — și de revizuire — cale de atac ce urmărește eliminarea erorilor de judecată —, recursul în casație are ca obiect verificarea conformității hotărârii atacate cu normele juridice aplicabile, în scopul îndreptării erorilor de drept.

13. Referitor la obiectul acestei căi extraordinare de atac, Curtea a constatat, în jurisprudența citată mai sus, că pot fi atacate cu recurs în casație numai hotărâri penale definitive prin care s-a soluționat fondul cauzelor. Potrivit soluțiilor de la judecata recursului în casație prevăzute de dispozițiile art. 448 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție, admitând recursul în casație, casează hotărârea atacată și, după caz, în funcție de motivul invocat, desființează și hotărârea primei instanțe, dacă se constată aceleași încălcări de lege ca în decizia recurată, sau poate dispune rejudecarea de către instanța competentă material sau după calitatea persoanei, fiind evident că și în această din urmă situație sentința dată cu încălcarea normelor privind competența după materie sau după calitatea persoanei este desființată în recurs. Așadar, pe calea recursului în casație se asigură verificarea legalității unor hotărâri penale definitive — prin raportare la cazurile de casare expres și limitativ prevăzute de lege —, ca garanție a efectivității principiului legalității procesului penal.

14. Așa cum a reținut Curtea prin deciziile anterior menționate, motivele de recurs în casație se limitează la cele reglementate în cuprinsul dispozițiilor art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală, și anume: nerespectarea dispozițiilor privind competența după materie sau după calitatea persoanei, atunci când judecata a fost efectuată de o instanță inferioară celei legal competente; condamnarea inculpatului pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală; încetarea în mod greșit a procesului penal; lipsa constatării sau constatarea greșită a grațierii pedepsei aplicate inculpatului și aplicarea de pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege. Cu excepția primului caz de casare — necompetența instanței —, care se referă la nerespectarea unor norme de procedură, celelalte motive de recurs au în vedere încălcări ale legii penale. În temeiul prevederilor art. 436 alin. (1) din Codul de procedură penală, persoanele care pot formula cerere de recurs în casație sunt: procurorul, inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente, în condițiile prevăzute de lege. Procurorul poate declara recurs în casație atât cu privire la latura penală, cât și cu privire la latura civilă a cauzei. Inculpatul poate formula cerere de recurs în casație atât în ceea ce privește latura penală, cât și în ceea ce privește latura civilă, dar numai împotriva hotărârilor prin care s-a dispus condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei ori încetarea procesului penal, ceea ce înseamnă că, în cazul în care s-a pronunțat o hotărâre de achitare, inculpatul nu poate declara recurs cu privire la temeiul achitării, acest aspect neîncadrându-se, de altfel, în niciunul dintre cazurile în care se poate face recurs în casație, prevăzute de art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală. În fine, partea civilă și partea responsabilă civilmente pot formula cerere de recurs în casație referitor la latura civilă, iar în ceea ce privește latura penală, numai în măsura în care soluția din această latură a influențat soluția în latura civilă.

15. În ceea ce privește obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate, Curtea observă că hotărârile exceptate de dispozițiile art. 434 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură penală de la controlul de legalitate realizat pe calea recursului în casație sunt cele pronunțate în materia executării pedepșelor. Această categorie de hotărâri judecătorești se circumscrie ultimei faze a procesului penal, și anume fazei de executare a hotărârii penale definitive, astfel încât cadrul general de reglementare vizează o activitate ulterioară fazei de judecată în care s-a stabilit existența

vinovăției în materie penală. În considerarea acestei diferențe, procedura cu privire la executarea pedepselor nu mai implică garanțiile specifice fazei de judecată.

16. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Decizia asupra admisibilității din 23 septembrie 2004, pronunțată în Cauza *Pilla împotriva Italiei*, Cererea nr. 64.088/00, prin care a statuat că, în măsura în care cererile reclamantului se referă la executarea pedepselor, prevederile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sunt inaplicabile, având în vedere că o procedură care privește executarea pedepsei nu pune în discuție o acuzație în materie penală.

17. Așa fiind, Curtea Constituțională apreciază că nu poate fi reținută critica autorului excepției de neconstituționalitate, în sensul că dispozițiile art. 434 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură penală, care exclud posibilitatea atacării cu recurs în casație a hotărârilor pronunțate în materia executării pedepselor, încalcă principiul egalității în fața legii prin raportare la dreptul la un proces echitabil, pe motiv că hotărârile pronunțate în materia executării pedepselor sunt la fel de importante ca hotărârile penale prin care se stabilește existența vinovăției/nevinovăției inculpatului, astfel că diferența de tratament instituită nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă, generând discriminare.

18. Sub aspectul asigurării egalității cetățenilor în exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că, în instituirea regulilor de acces al justițiabililor la aceste drepturi, legiuitorul este ținut de respectarea principiului egalității cetățenilor în fața legii. Astfel, instituirea unor reguli speciale în ceea ce privește căile de atac nu este contrară acestui principiu, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. El nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, și Decizia nr. 89 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 27 martie 2003). Totodată, Curtea a statuat

că prevederile art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015, paragraful 19, Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, paragraful 21, precitată, Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 5 mai 2017, paragraful 23, Decizia nr. 18 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 2 mai 2017, paragraful 23, și Decizia nr. 651 din 17 octombrie 2017, citată anterior, paragraful 28).

19. Curtea observă că hotărârile definitive pronunțate în materia executării pedepselor nu dezleagă fondul cauzei penale, având în vedere că nu statuează asupra existenței faptei penale și a vinovăției inculpatului. Întrucât nu soluționează o acțiune penală ce are ca obiect o acuzație în materie penală, această categorie de hotărâri definitive nu poate să atragă incidența niciunui dintre cazurile de recurs în casație reglementate de dispozițiile art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală. Or, calea extraordinară de atac analizată are ca obiect verificarea conformității cu regulile de drept aplicabile hotărârilor penale definitive care soluționează fondul cauzelor, în scopul respectării legilor și al uniformizării jurisprudenței, iar instanța de casare judecă exclusiv dacă hotărârea atacată este coresponsătoare din punctul de vedere al dreptului, prin instituirea recursului în casație acordându-se prioritate principiului legalității în raport cu principiul autorității de lucru judecat. În acest context, Curtea apreciază că nu se poate susține că părțile din procedurile care privesc executarea pedepselor se află în situații similare cu subiecții procesuali care exercită sau împotriva cărora se exercită o acțiune în procesul penal, ceea ce înseamnă că dispozițiile art. 434 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere principiului egalității în fața legii, consacrat de prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție. În același sens, Curtea mai observă că, dintre categoriile de hotărâri menționate de dispozițiile art. 434 alin. (2) din Codul de procedură penală, numai cele prevăzute la lit. a), b) și e)—g) sunt susceptibile de a fi atacate cu apel.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Morar în Dosarul nr. 1.725/242/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și constată că dispozițiile art. 434 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 17 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 284

din 17 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) și (4)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Federația Sindicatelor Libere din Învățământ în numele membrilor de sindicat Veronica Dobra și alții în Dosarul nr. 5.781/2/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.017D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 470 din 22 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 5.781/2/2019, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (4) coroborat cu art. 10 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**. Excepția a fost ridicată de Federația Sindicatelor Libere din Învățământ în numele membrilor de sindicat Veronica Dobra și alții într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii referitoare la anularea ordinului ministrului educației naționale privind metodologia de calcul și plată a sumelor reprezentând daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale prevăzute în titlurile executorii, pentru personalul din unitățile/instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației Naționale și alte unități din subordinea/coordonarea acestuia, în anul 2019.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 10 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 sunt lipsite de claritate și previzibilitate. În acest sens, arată că în cuprinsul Legii nr. 554/2004 există, la art. 1 alin. (3), (4), (5) și (8) și la art. 10 alin. (3), prevederi exprese privind instanța de contencios

administrativ competentă să soluționeze cererile, în funcție de persoana care sesizează instanța și calitatea acesteia. Astfel: conform art. 1 alin. (3) din lege, în baza sesizării unei persoane fizice, Avocatul Poporului sesizează instanța competentă de contencios administrativ de la domiciliul persoanei fizice; conform alin. (4) al aceluiași articol, Ministerul Public sesizează instanța de contencios administrativ de la domiciliul persoanei fizice sau de la sediul persoanei juridice vătămate, iar în situația de la alin. (5), instanța de contencios administrativ competentă de la sediul autorității publice emitente. În privința celorlalte categorii de persoane fizice/juridice care pot sesiza instanța de contencios administrativ există norme de competență teritorială inserate în art. 1 alin. (8) coroborat cu prevederile alin. (3) al art. 10 din Legea nr. 554/2004. În raport cu prevederile exprese ale art. 1 alin. (3)—(8) și ale art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, introducerea alin. (4) al art. 10 nu era necesară, cu atât mai mult cu cât sintagma „*indiferent de calitatea acestuia din proces*” este lipsită de claritate și precizie, ceea ce contravine principiului legalității, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție. Or, în condițiile în care, în baza art. 10 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 și fără să țină cont de calitatea procesuală activă conferită organizațiilor sindicale de Legea dialogului social nr. 62/2011, instanțele de contencios administrativ invocă din oficiu necompetența teritorială de soluționare a acțiunilor introduse de organizațiile sindicale în baza împuternicirii membrilor de sindicat, în raport cu domiciliul persoanei fizice — membru de sindicat, este evident că textul art. 10 alin. (4) este lipsit de claritate și precizie, ceea ce contravine prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

6. În privința dreptului organizațiilor sindicale de a introduce acțiuni în justiție în numele membrilor lor și de a-i reprezenta pe aceștia în cauzele al căror obiect este compatibil cu rolul sindicatelor, respectiv de a apăra drepturile sau interesele profesionale, economice și sociale ale membrilor lor, s-a pronunțat Curtea Constituțională, anterior Legii nr. 62/2011, prin Decizia nr. 175 din 15 aprilie 2004. Art. 28 alin. (3) din Legea nr. 62/2011 consacră expres calitatea procesuală activă a organizațiilor sindicale în acțiunile formulate de acestea în baza împuternicirii scrise din partea membrilor de sindicat, iar prin Decizia nr. 1 din 21 ianuarie 2013, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să soluționeze recursul în interesul legii, s-a statuat că, având în vedere că organizațiile sindicale acționează pentru valorificarea drepturilor subiective ale mai multor membri de sindicat, având domiciliile în circumscripțiile unor tribunale diferite, „*în determinarea competenței teritoriale potrivit dispozițiilor art. 269 alin. (2) din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, [fost art. 284 alin. (2)] se va ține seama de sediul sindicatului — reclamant*”.

7. În concluzie, se susține că, drept urmare a lipsei de claritate, precizie și previzibilitate a dispozițiilor art. 10 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, se aduce atingere dreptului de asociere

sindicală, consacrat de Constituție și de acte juridice internaționale. În susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind exigențele de calitate a legii, spre exemplu, Decizia nr. 473 din 21 noiembrie 2013 și Decizia nr. 62 din 13 februarie 2018.

8. În ceea ce privește încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, sunt invocate aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale (Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017, Decizia nr. 117 din 14 martie 2018, Decizia nr. 573 din 3 mai 2011 sau Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014) și se arată că textul art. 10 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 conduce la un tratament inegal aplicat membrilor de sindicat, pe criteriul domiciliului, fără a exista o justificare obiectivă a acestui tratament diferențiat. În raport cu modul de redactare a art. 10 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, nicio organizație sindicală (sindicat sau structură asociativă) nu poate să promoveze o acțiune în contencios administrativ pentru apărarea drepturilor tuturor membrilor de sindicat pe care îi apără, drepturi vătămăte printr-un act administrativ emis de o autoritate publică, atât timp cât instanța de la sediul organizației va invoca necompetența teritorială în raport cu domiciliul membrilor de sindicat. În acest fel, dreptul de asociere sindicală, consacrat de art. 9 și 40 din Constituție și de convențiile și tratatele internaționale ratificate de România, este golit de conținut, în condițiile în care organizațiile nu pot să valorifice eficient drepturile tuturor membrilor de sindicat, ci vor trebui să promoveze mai multe acțiuni, împotriva aceluiași emitent al unui act administrativ, introduse la diferite instanțe de contencios administrativ, în funcție de domiciliul membrilor de sindicat, acțiuni care pot să se finalizeze cu soluții diferite, cu consecințe directe asupra drepturilor membrilor de sindicat reprezentați. În opinia autoarei excepției, domiciliul persoanei fizice, membru de sindicat, nu reprezintă un criteriu obiectiv și rațional care să justifice tratamentul diferențiat aplicabil organizațiilor sindicale și membrilor de sindicat în litigiile de contencios administrativ, cu atât mai mult cu cât Legea nr. 62/2011, legea specială care reglementează constituirea, organizarea și funcționarea organizațiilor sindicale, statuează că organizațiile sindicale au calitatea procesuală activă în acțiunile în justiție formulate în numele membrilor de sindicat. Mai mult, domiciliul salariatului nu este un element esențial avut în vedere la constituirea unei organizații sindicale, relevantă fiind calitatea de salariat. Dreptul sindicatelor de a apăra drepturile și de a promova interesele profesionale, economice și sociale ale membrilor lor este consfințit de art. 9 din Constituție și se exercită potrivit legii. Or, a recunoaște legitimarea procesuală activă a organizațiilor sindicale exclusiv în litigiile de muncă și cele specifice funcționarilor publici și, implicit, competența teritorială a instanței de la sediul organizației sindicale doar în aceste litigii ar conduce la restrângerea exercițiului drepturilor organizațiilor sindicale, fără a fi îndeplinite condițiile art. 53 din Constituție, cu atât mai mult cu cât, potrivit definiției organizației sindicale, inserată în art. 1 lit. u) din Legea nr. 62/2011, aceasta apără drepturile membrilor săi prevăzute în legislația națională, deci inclusiv drepturile vătămăte prin acte administrative emise de autoritățile publice.

9. **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția este neîntemeiată.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (3) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: „(3) *Reclamantul persoană fizică sau juridică de drept privat se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său. Reclamantul autoritate publică, instituție publică sau asimilată acestora se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul pârâtului.*

(4) *Competența teritorială de soluționare a cauzei se va respecta și atunci când acțiunea se introduce în numele reclamantului de orice persoană de drept public sau privat, indiferent de calitatea acestuia din proces.*”

14. În opinia autoarei excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3)—(5) privind trăsăturile statului român, principiul separației și echilibrului puterilor în stat și principiul legalității, art. 9 privind sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 40 privind dreptul de asociere și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 11 privind libertatea de întrunire și de asociere din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 22 privind dreptul de asociere din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 23 alin. (4) privind dreptul de a întemeia sindicate și de a se afilia la sindicate din Declarația universală a drepturilor omului, art. 5 privind dreptul sindical din Carta socială europeană revizuită, ratificată prin Legea nr. 74/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 4 mai 1999.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate stabilesc reguli privind competența teritorială pentru soluționarea acțiunilor în contencios administrativ. Astfel, în cazul în care reclamantul este o persoană fizică sau juridică de drept privat, competența teritorială revine exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său. În același timp, art. 10 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 dispune menținerea regulilor de competență teritorială și în cazul în care acțiunea se introduce în numele reclamantului de orice persoană de drept public sau privat (cum sunt, spre exemplu, organisme sociale care acționează în contencios administrativ pentru protejarea interesului public sau a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate).

16. Potrivit prevederilor art. 52 alin. (2) din Constituție, condițiile și limitele exercitării dreptului persoanei vătămăte de o autoritate publică se stabilesc prin lege organică, iar art. 73 alin. (3) lit. k) din Constituție prevede ca lege organică Legea contenciosului administrativ. În același timp, dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție garantează controlul judecătoresc al

actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor judecătorești și a procedurii de judecată este atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, soluția stabilită prin dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului în stabilirea competenței instanțelor judecătorești în materia contenciosului administrativ, fiind o expresie a dispozițiilor constituționale evocate.

17. De asemenea, Curtea constată că prevederile de lege criticate nu conțin privilegii sau discriminări în raport cu criteriile egalității în drepturi înscrise în art. 4 din Constituție, fiind aplicabile în mod egal tuturor destinatarilor normei juridice. Astfel, stabilirea regulii de competență teritorială în raport cu domiciliul reclamantului persoană fizică și menținerea acestei reguli în situația în care acțiunea se introduce în numele reclamantului de orice persoană de drept public sau privat nu au semnificația instituirii unui tratament juridic inegal aplicat membrilor de sindicat, deoarece accesul acestora la justiție nu este îngrădit, ci este supus unor reguli de competență ce asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor, fiind astfel compatibile cu dispozițiile constituționale privind egalitatea în drepturi.

18. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate privind pretinsa încălcare a dreptului de asociere, Curtea constată că dispozițiile art. 10 alin. (3) și (4) din Legea nr. 554/2004 nu interferează sub niciun aspect cu conținutul dreptului fundamental invocat. De asemenea, prevederile de lege supuse controlului nu neagă sub niciun aspect dreptul organizațiilor sindicale de a introduce acțiuni în justiție în numele membrilor lor și de a-i reprezenta pe aceștia în cauzele al căror obiect este compatibil cu rolul sindicatelor, respectiv de a apăra drepturile sau interesele profesionale, economice și sociale ale membrilor lor, în condițiile pe care legea le stabilește. În consecință, dispozițiile art. 9 și 40 din Constituție, ale art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

ale art. 22 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ale art. 23 alin. (4) din Declarația universală a drepturilor omului, ale art. 5 din Carta socială europeană revizuită, invocate prin prisma art. 20 din Constituție, nu sunt încălcate.

19. Totodată, nu poate fi primită nici critica întemeiată pe dispozițiile art. 53 din Constituție, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, deoarece nu se poate vorbi despre dreptul de a fi judecat de o anumită instanță judecătorească, ci despre dreptul de a fi judecat de instanța competentă potrivit legii, respectiv Legea nr. 554/2004. Or, întrucât în cauză nu s-a constatat restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale, dispozițiile art. 53 din Constituție nu au incidență în prezenta cauză.

20. Referitor la invocarea încălcării dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea constată că prevederile criticate sunt redactate cu suficientă precizie pentru a permite destinatarilor să își adapteze conduita, nefiind identificate deficiențe care să afecteze cerințele clarității, preciziei, previzibilității și accesibilității normei juridice.

21. Curtea observă, de altfel, că în motivarea criticii de neconstituționalitate autoarea excepției recurge și la compararea soluțiilor legislative consacrate de textele de lege ce formează obiect al excepției de neconstituționalitate și de art. 269 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011. Or, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 343 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 31 octombrie 2013, sau Decizia nr. 351 din 24 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 29 iulie 2014.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Federația Sindicatelor Libere din Învățământ în numele membrilor de sindicat Veronica Dobra și alții în Dosarul nr. 5.781/2/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 10 alin. (3) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 361

din 8 iunie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8)
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mircea Traian Nica în Dosarul nr. 6.675/63/2018 al Tribunalului Olt — Secția penală și în Dosarul nr. 7.384/3/2020 al Tribunalului București — Secția I penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.161D/2019, la care a fost conexas Dosarul nr. 2.172D/2020, având același obiect.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 17 mai 2022, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Maria Eleonora Centea. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, când Curtea a respins cererea autorului excepției de acordare a unui nou termen de judecată, a conexas cele două dosare și, în temeiul dispozițiilor art. 222 alin. (2) din Codul de procedură civilă coroborate cu cele ale art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 2 iunie 2022, în vederea depunerii de concluzii scrise. La data menționată, constatând că nu sunt prezenți, potrivit prevederilor art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, toți judecătorii care au participat la dezbateri, în temeiul dispozițiilor art. 57 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aceasta a amânat pronunțarea pentru data de 8 iunie 2022, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 18 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 6.675/63/2018, **Tribunalul Olt — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Mircea Traian Nica într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva unei ordonanțe de clasare.

4. Prin Încheierea din 22 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 7.384/3/2020, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Mircea Traian

Nica într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva unei ordonanțe de clasare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală încalcă principiile fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare, statutul judecătorilor, rolul Ministerului Public, statutul procurorilor și dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, întrucât nu permit exercitarea unei căi ordinare de atac împotriva soluțiilor pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în temeiul dispozițiilor art. 341 alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (7¹) din Codul de procedură penală.

6. **Tribunalul Olt — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală este neîntemeiată. Astfel, arată că prevederile de lege criticate nu intră în contradicție cu niciunul dintre textele din Constituție invocate de autorul excepției.

7. **Tribunalul București — Secția I penală** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, având în vedere că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală acordă suficiente garanții, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (3), ale art. 23 alin. (11), ale art. 24, ale art. 125 alin. (3), ale art. 131 alin. (1) și (2) și ale art. 132 din Constituție.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** — în punctul de vedere transmis Curții Constituționale în Dosarul nr. 2.172D/2020 — consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală este, în principal, inadmisibilă, întrucât autorul excepției solicită, în realitate, completarea textului de lege criticat, iar, în subsidiar, neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 599 din 21 octombrie 2014 și nr. 530 din 11 iulie 2017.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. II pct. 94 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „(8) Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (7¹) este definitivă.”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 125 alin. (3) referitor la statutul judecătorilor, ale art. 131 alin. (1) și (2) privind rolul Ministerului Public, ale art. 132 referitor la statutul procurorilor, precum și a prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală vizează lipsa unei căi ordinare de atac împotriva încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară pronunță una dintre soluțiile reglementate de prevederile alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (7¹) ale art. 341 din Codul de procedură penală.

15. Curtea observă că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală au legătură cu soluționarea cauzei în care este ridicată excepția de neconstituționalitate numai dacă

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mircea Traian Nica în Dosarul nr. 6.675/63/2018 al Tribunalului Olt — Secția penală și în Dosarul nr. 7.384/3/2020 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Olt — Secția penală și Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 iunie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

aceasta este invocată în cadrul procesual creat prin formularea unei căi de atac, apel sau contestație, cale de atac care, potrivit textului de lege criticat, este inadmisibilă.

16. Curtea reține că spețele în care a fost invocată prezenta excepție privesc însă judecarea pe fond a plângerilor împotriva unor soluții de clasare dispuse de procuror prin ordonanță. Așa fiind, dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu au incidență în spețele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, întrucât acestea se află în etapa procesuală a soluționării fondului. Or, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”.

17. Curtea constată că, indiferent de soluția pronunțată — sub aspectul criticilor formulate referitor la lipsa unei căi ordinare de atac —, decizia sa nu ar produce niciun efect cu privire la rezolvarea fondului cauzelor în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală neavând legătură — în sensul prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 — cu soluționarea cauzelor. Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa în acest sens, de exemplu, prin Decizia nr. 196 din 28 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 31 iulie 2020, paragraful 20, și Decizia nr. 500 din 13 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1197 din 17 decembrie 2021, paragraful 14.

18. Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind acordarea unor ajutoare excepționale producătorilor agricoli, crescători din sectoarele suin și avicol

Având în vedere prevederile Regulamentului delegat (UE) 2022/467 al Comisiei din 23 martie 2022 de acordare a unor ajutoare excepționale de adaptare producătorilor din sectoarele agricole, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Scopul prezentei măsuri îl reprezintă acordarea unor ajutoare de adaptare pe baza unei scheme de susținere financiară, denumite în continuare *ajutoare excepționale*, producătorilor agricoli, crescători de animale din sectoarele suin și avicol, în vederea realizării obiectivelor de asigurare a securității alimentare sau de corectare a dezechilibrelor pieței prin activități care vizează utilizarea eficientă a resurselor, gestionarea nutrienților și aplicarea unor metode de producție favorabile mediului și climei, pentru susținerea activității crescătorilor de animale în anul 2022, prin compensarea pierderilor generate de creșterea prețurilor la furaje, energie electrică și gaze naturale.

(2) Prezenta schemă respectă prevederile Regulamentului delegat (UE) 2022/467 al Comisiei din 23 martie 2022 de acordare a unor ajutoare excepționale de adaptare producătorilor din sectoarele agricole, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 96 din 24 martie 2022.

(3) Autoritatea competentă responsabilă cu implementarea schemei este Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, denumită în continuare *APIA*, precum și structurile teritoriale ale *APIA*, respectiv centrele județene/al municipiului București.

Art. 2 — Ajutoarele financiare prevăzute la art. 1 alin. (1) reprezintă sumele care se acordă pentru susținerea unor cheltuieli angajate în perioada 24 februarie 2022 — 31 iulie 2022 necesare activităților:

- a) de creștere și/sau reproducție a suinelor;
- b) de creștere și/sau reproducție și/sau incubație a păsărilor.

Art. 3. — (1) Schema prevăzută la art. 1 alin. (1) se aplică pe întreg teritoriul României, pentru producătorii agricoli, crescători de animale care dețin exploatații comerciale de suine sau exploatații comerciale de păsări, autorizate sanitar-veterinar până la data de 24 februarie 2022.

(2) Cheltuielile în legătură cu plățile menționate de prezenta schemă se efectuează până la data de 30 septembrie 2022.

Art. 4. — Beneficiarii schemei prevăzute la art. 1 alin. (1) sunt producătorii agricoli, crescători de suine sau păsări, persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale și întreprinderi familiale constituite potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, cu modificările și completările ulterioare, și/sau persoane juridice, care dețin exploatații autorizate sanitar-veterinar.

Art. 5. — (1) Beneficiarii cărora li se acordă ajutoarele excepționale prevăzute la art. 1 alin. (1) pentru activitățile prevăzute la art. 2 lit. a) trebuie să îndeplinească în mod cumulativ următoarele condiții de eligibilitate:

a) să fie înregistrați în registrul unic de identificare, denumit în continuare *RUI*, și să dețină cod unic de înregistrare atribuit de către *APIA*;

b) să dețină exploatație cu cod ANSVSA, autorizată sanitar-veterinar;

c) să desfășoare activitate de creștere și/sau îngrășare și/sau reproducție a suinelor în perioada 24 februarie 2022 — 31 iulie 2022, cu condiția menținerii activității până la data de 31 decembrie 2022;

d) ajutorul de adaptare excepțional destinat sectorului suin se acordă pentru capacitatea de producție în condiții minime de bunăstare deținută de beneficiar, echivalent UVM, în funcție de categoriile de suine, respectiv suine la îngrășat și/sau animale de reproducție (scroafe și/sau scrofițe montate), cu scopul de a menține exploatația în bune condiții tehnologice.

(2) Beneficiarii cărora li se acordă ajutoarele excepționale prevăzute la art. 1 alin. (1) pentru activitățile prevăzute la art. 2 lit. b) trebuie să îndeplinească în mod cumulativ următoarele condiții de eligibilitate:

a) să fie înregistrați în registrul unic de identificare, denumit în continuare *RUI*, și să dețină cod unic de înregistrare atribuit de către *APIA*;

b) să dețină exploatație cu cod ANSVSA, autorizată sanitar-veterinar;

c) să desfășoare activitate de reproducție și/sau incubație și/sau creștere a păsărilor în perioada 24 februarie 2022 — 31 iulie 2022, cu condiția menținerii activității până la data de 31 decembrie 2022;

d) ajutorul de adaptare excepțional destinat sectorului avicol se acordă pentru capacitatea de producție în condiții minime de bunăstare deținută de beneficiar, echivalent UVM, în funcție de speciile și de categoriile de păsări, respectiv pui de carne, pui de curcă, găini reproducție rase grele și/sau tineret de reproducție, găini ouătoare și/sau tineret de înlocuire, precum și pui de găină eclozonați și/sau pui de curcă eclozonați, cu scopul de a menține exploatația în bune condiții tehnologice.

Art. 6. — (1) Beneficiarii care îndeplinesc în mod cumulativ condițiile de eligibilitate prevăzute la art. 5 depun/transmit la centrele județene *APIA*, respectiv al municipiului București pe raza căruia au sediul social sau unde au depus cererea de solicitare pentru măsura 14 — Bunăstarea animalelor, după caz, o cerere de solicitare a ajutorului excepțional, conform modelelor prevăzute în anexele nr. 1 a) și 1 b), însoțită de:

a) copia certificatului de înregistrare la Oficiul Național al Registrului Comerțului a beneficiarului, împuternicire și o copie a B.I./C.I. al/a reprezentantului legal/împuternicitului, dacă sunt modificări față de documentele depuse pentru solicitare M14;

b) documentul privind coordonatele bancare/trezorerie, dacă sunt modificări față de documentele depuse pentru solicitare M14;

c) mișcarea cumulată a efectivelor de suine pentru perioada 24 februarie 2022—31 iulie 2022, din care să rezulte că beneficiarul a desfășurat activitate de creștere a suinelor, însușită prin semnătură de conducătorul unității;

d) fișa urmăririi activității la păsări, inclusiv situația incubației, după caz, pentru perioada 24 februarie 2022—31 iulie 2022,

din care să rezulte că a desfășurat activitate de reproducție și/sau incubație și/sau creștere a păsărilor, însoțită prin semnătură de conducătorul unității;

e) copia documentului emis de direcția județeană sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor, care atestă capacitatea de producție în condiții minime de bunăstare aferentă unui ciclu de producție, calculată potrivit prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 202/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește standarde minime pentru protecția porcinelor, cu modificările și completările ulterioare, reprezentată de locurile de cazare și exprimată în UVM, aferente fiecărei categorii de suine, dacă aceste date nu se regăsesc în autorizația sanitar-veterinară a exploatației;

f) copia documentului emis de direcția județeană sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor, care atestă capacitatea de producție în condiții minime de bunăstare aferentă unei serii/unui ciclu de producție, calculat(ă) potrivit Normei sanitare veterinare privind standardele minime pentru protecția găinilor ouătoare, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 136/2006, cu modificările ulterioare, Normei sanitare veterinare privind stabilirea normelor minime de protecție a puilor destinați producției de carne, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 30/2010, cu modificările ulterioare, și Normei sanitare veterinare care stabilește standardele minime privind protecția păsărilor în fermă și în timpul transportului, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 63/2012, reprezentată de locurile de cazare și exprimată în UVM, aferente speciilor și categoriilor de păsări, dacă aceste date nu se regăsesc în autorizația sanitar-veterinară a exploatației;

g) copia autorizației sanitar-veterinare aferente exploatației/stației de incubație pentru care solicită ajutor excepțional;

h) copia documentului oficial emis de către ANZ prin oficiile județene de zootehnie/direcțiile județene sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, după caz, care atestă capacitatea stației de incubație, aferentă unei serii de pui eclozionați de găină/curcă.

(2) Beneficiarii depun cererea de solicitare a ajutorului excepțional la:

a) centrele județene ale APIA, respectiv al municipiului București pe raza cărora își au sediul social sau unde au depus cererea de solicitare pentru măsura 14 — Bunăstarea animalelor — pachetul a) — Plăți în favoarea bunăstării porcinelor din cadrul PNDR 2014—2020, în anul 2022, în cazul beneficiarilor cărora li se acordă ajutoarele excepționale prevăzute la art. 1 alin. (1) pentru activitățile prevăzute la art. 2 lit. a);

b) centrele județene ale APIA, respectiv al municipiului București pe raza cărora își au sediul social sau la centrul județean al APIA unde au depus cererea de solicitare pentru măsura 14 — Bunăstarea animalelor — pachetul b) — Păsări din cadrul PNDR 2014—2020, în anul 2022, în cazul beneficiarilor cărora li se acordă ajutoarele excepționale prevăzute la art. 1 alin. (1) pentru activitățile prevăzute la art. 2 lit. b).

(3) Pentru beneficiarii care au accesat, în anul 2022, măsura 14 — Bunăstarea animalelor — pachetul a) — Plăți în favoarea bunăstării porcinelor și pachetul b) — Plăți în favoarea bunăstării păsărilor, din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală — PNDR 2014—2020, APIA va prelua datele operate și verificate din sistemele informatice dezvoltate pentru gestionarea măsurii menționate anterior. Documentele depuse de beneficiari în cadrul măsurilor menționate anterior sunt valabile și pentru acordarea prezentei scheme de ajutor

excepțional. Beneficiarii vor depune odată cu cererea și copii ale documentelor care au suferit modificări.

(4) Cererile pentru beneficiarii care nu au accesat măsura 14 — Bunăstarea animalelor — pachetul a) — Plăți în favoarea bunăstării porcinelor și pachetul b) — Plăți în favoarea bunăstării păsărilor, din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală — PNDR 2014—2020, se depun la centrele județene ale APIA, respectiv al municipiului București pe raza cărora își au sediul social, însoțite, după caz, de documentele prevăzute la art. 6 alin. (1).

(5) Perioada de depunere a cererilor de solicitare a ajutorului excepțional și a documentelor prevăzute la alin. (1), (3) și (4) este de 20 de zile, începând cu a 2-a zi de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

(6) Plata ajutoarelor excepționale se efectuează până la data de 30 septembrie 2022.

(7) Documentele depuse/transmise în copie de către beneficiar vor purta sintagma „conform cu originalul”, vor fi datate și însoțite prin semnătură de către beneficiar.

Art. 7. — (1) Resursele financiare totale necesare implementării schemei de ajutor excepțional în sectoarele suin și avicol sunt de 129.166,292 mii lei, echivalentul sumei de 26.100 mii euro stabilit în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (6) din Regulamentul delegat (UE) 2022/467, care se asigură astfel:

a) 63.075,336 mii lei, echivalentul sumei de 12.745,324 mii euro, finanțare externă nerambursabilă din cuantumul de 25.490.649 euro pus la dispoziția statului român potrivit anexei la Regulamentul delegat (UE) 2022/467;

b) 66.090,956 mii lei, echivalentul sumei de 13.354,676 mii euro, de la bugetul de stat, în conformitate cu prevederile art. 2 din Regulamentul delegat (UE) 2022/467 și în limita prevederilor bugetare aprobate pe anul 2022 Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale cu această destinație.

(2) Valoarea totală a schemei de ajutor excepțional prevăzută la alin. (1) este repartizată astfel:

a) 71.759,050 mii lei, echivalentul sumei de 14.500 mii euro, pentru sectorul suine;

b) 57.407,240 mii lei, echivalentul sumei de 11.600 mii euro, pentru sectorul avicol.

(3) Cursul utilizat este cel stabilit la rata de schimb de 4,9489 lei pentru 1 euro în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (6) din Regulamentul delegat (UE) 2022/467.

(4) Valoarea totală ce poate fi acordată per beneficiar nu depășește echivalentul în lei a 150.000 euro pentru sectorul suin sau 100.000 euro pentru sectorul avicol.

Art. 8. — (1) Valoarea totală ce poate fi acordată pentru fiecare dintre beneficiarii cărora li se acordă ajutoarele excepționale prevăzute la art. 1 alin. (1) pentru activitățile prevăzute la art. 2 lit. a) se calculează în funcție de capacitatea de producție în condiții minime de bunăstare deținută, echivalent UVM, până la concurența plafonului echivalent în lei a 150.000 euro.

(2) Cuantumul ajutorului excepțional care se acordă beneficiarilor din sectorul suin pe capacitatea de producție deținută este de:

a) 200 euro/UVM pentru capacitatea de producție animale de reproducție (scroafe și/sau scrofițe montate);

b) 50 euro/UVM pentru capacitatea de producție suine la îngrășat.

Art. 9. — (1) Valoarea totală ce poate fi acordată pentru fiecare dintre beneficiarii cărora li se acordă ajutoarele excepționale prevăzute la art. 1 alin. (1) pentru activitățile prevăzute la art. 2 lit. b) se calculează în funcție de capacitatea de producție în condiții minime de bunăstare deținută, echivalent UVM, până la concurența plafonului echivalent în lei a 100.000 euro.

(2) Cuantumul ajutorului excepțional care se acordă beneficiarilor din sectorul avicol pe capacitatea de producție deținută este de:

a) 50 euro/UVM pentru capacitatea de producție găini reproducție rase grele și/sau tineret de reproducție, găini ouătoare și/sau tineret de înlocuire;

b) 20 euro/UVM pentru capacitatea de producție pui de carne, pui de curcă, precum și pui de găină eclozionați și/sau pui de curcă eclozionați pe serie.

Art. 10. — Transformarea efectivelor de suine/păsări în UVM se realizează potrivit coeficienților de conversie stabiliți în anexa nr. 1 la Regulamentul (UE) 2018/1.091 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind statisticile integrate referitoare la ferme și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1.166/2008 și (UE) nr. 1.337/2011, respectiv:

a) pentru activitățile prevăzute la art. 2 lit. a): 0,3 UVM pentru porc gras, 0,5 UVM pentru animale de reproducție (scroafe și/sau scrofițe montate);

b) pentru activitățile prevăzute la art. 2 lit. b): 0,007 UVM pentru pui de carne și pui eclozionați, 0,03 UVM pentru pui de curcă și pui de curcă eclozionați, respectiv 0,014 UVM pentru tineret de înlocuire și găini ouătoare, tineret de reproducție și găini rase grele.

Art. 11. — (1) După expirarea termenului de depunere a cererilor de solicitare a ajutorului excepțional, prevăzut la art. 6 alin. (5), centrele județene ale APIA, respectiv al municipiului București verifică, aprobă sumele și transmit la APIA situațiile centralizatoare cu beneficiarii și sumele convenite, ale căror modele sunt prevăzute în anexele nr. 2 a) și 2 b).

(2) APIA întocmește și transmite Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale centralizatoarele cu beneficiarii și sumele convenite, conform modelelor prevăzute în anexele nr. 3 a) și 3 b).

(3) În situația în care sumele depășesc prevederile bugetare aprobate cu această destinație, respectiv plafoanele prevăzute la art. 7 alin. (2), valoarea ajutorului excepțional se reduce proporțional pentru toți beneficiarii.

(4) În cazul în care, după aplicarea prevederilor art. 8 alin. (1) și art. 9 alin. (1), din plafonul alocat rămâne o sumă nedistribuită/neutilizată, aceasta se redistribuie procentual celorlalți beneficiari cu respectarea sumei maxime de 150.000/100.000 euro per beneficiar, în funcție de specii.

Art. 12. — În baza centralizatoarelor cu beneficiarii și sumele convenite, transmise de APIA, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale transmite Ministerului Finanțelor cererea de deschidere a creditelor bugetare, însoțită de Situația centralizatoare a ajutorului excepțional, conform modelului prevăzut în anexa nr. 4.

Art. 13. — După aprobarea de către Ministerul Finanțelor a deschiderii creditelor bugetare, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale deschide și repartizează credite bugetare la APIA, care la rândul său virează sumele convenite în conturile beneficiarilor, conform legislației în vigoare.

Art. 14. — (1) Toate documentele depuse în vederea solicitării ajutorului excepțional acordat potrivit prezentei hotărâri se păstrează la centrele județene ale APIA, respectiv al municipiului București, pe o perioadă de 10 ani fiscali de la data la care a fost acordat ajutorul.

(2) Toate documentele care atestă ajutorul convenit se păstrează de către beneficiarii ajutorului excepțional pe o perioadă de 10 ani fiscali de la data încasării sumei convenite.

(3) Pentru respectarea condițiilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. c), beneficiarii ajutoarelor excepționale acordate în baza prezentei hotărâri depun la centrele județene ale APIA, respectiv al municipiului București, unde au depus cererea de solicitare a acestora, mișcarea cumulată a efectivelor de suine pentru perioada 1 august 2022—31 decembrie 2022 sau fișa urmăririi activității la păsări, inclusiv situația incubației, după caz, pentru perioada 1 august 2022—31 decembrie 2022, însoțită prin semnătură de conducătorul unității, până la data de 1 februarie 2023, cu excepția celor care se află în una dintre următoarele situații: faliment, lichidare, forță majoră sau dețin exploatații supuse restricțiilor sanitare veterinare privind mișcarea animalelor cauzate de bolile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) din Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”).

Art. 15. — Beneficiarul are obligația să anunțe orice modificare privind datele din cerere la centrul județean al APIA, respectiv al municipiului București, unde a depus cererea de solicitare, în termen de 5 zile lucrătoare de la respectiva modificare, dar nu mai târziu de data aprobării la plată, iar în caz contrar nu se ia în considerare modificarea menționată anterior.

Art. 16. — (1) În cazul în care, după efectuarea de către structurile APIA a controalelor administrative, se constată nerespectarea condițiilor prevăzute la art. 5 și art. 14 alin. (3), beneficiarii schemei sunt obligați la restituirea contravalorii ajutorului.

(2) Recuperarea sumelor prevăzute la alin. (1) se realizează potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 17. — Anexele nr. 1a), 1b), 2a), 2b), 3a), 3b) și 4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 18. — Prezenta hotărâre intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

Centrul Județean APIA
Nr. și data cerere
Numele, prenumele și semnătura funcționarului APIA care primește cererea ¹
Nr. unic de identificare solicitant ID (RUI) RO

CERERE DE SOLICITARE A AJUTORULUI EXCEPȚIONAL

pentru susținerea activității de creștere și/sau reproducție a suinelor

I. Date de identificare solicitant

PERSOANE JURIDICE și PFA / ÎÎ/ ÎF:

01. Denumire PJ/ PFA/ ÎÎ/ ÎF												
02. Cod unic identificare (CUI) / Cod fiscal (CF)*)												
03. Nume administrator/ reprezentant						04. Prenume administrator/ reprezentant						
05. CNP administrator/ reprezentant												
06. Cod țară și nr. act identitate (pt. altă cetățenie)												
07. Tip de organizare				08. Cod CAEN								

SEDIUL SOCIAL PJ/PFA/ÎÎ/ÎF:*)

09. Județ/Sector			10. Localitate										
11. Sat / Strada			12. Nr.		13. Cod poștal			14. Bl.		15. Sc.		16. Ap.	
17. Telefon mobil			18. Telefon/Fax					19. E-mail					

¹ Se va bifa căsuța corespunzătoare metodei de depunere. Funcționarul care primește cererea de solicitare a ajutorului excepțional va semna numai în cazul depunerii „personal”.

COORDONATE BANCARE:

20. Banca/Trezoreria										21. Sucursala sau agenția băncii/trezoreriei									
22. Nr. cont IBAN																			

ÎMPUTERNICIT* (pentru cazurile în care cererea este semnată prin împuternicit)

23. Nume					24. Prenume														
25. CNP																			
26. Nr. și data împuternicirii/procurii notariale																			

DATE GENERALE

27. Nr. exploatații cu cod ANSVSA autorizate sanitar veterinar deținute	
---	--

II. Exploatații cu cod ANSVSA autorizate sanitar veterinar deținute:**1.**

28. Cod ANSVSA	R	0																	
29. Tip activitate		Reproducție ☐			Creștere și îngrijire ☐			Creștere și reproducție ☐											
30. Categorie suine					Porci grași ☐			Animale de reproducție femele (scrofițe montate și scroafe) ☐											
31. Nr. autorizație sanitar-veterinară:																			
32. Data eliberării										-									
33. Județ										34. Localitate									
35. Strada, nr.																			
36. Capacitatea exploatației cu cod ANSVSA (nr. maxim)																			
37. Nr. maxim de locuri de cazare (se va completa în dreptul categoriei în care se încadrează)					capacitate max														
					Echivalent UVM														

Câmpurile „” se completează prin bifare.

2.

28. Cod ANSVSA	R	0											
29. Tip activitate		Reproducție ☐			Creștere și îngrășare ☐			Creștere și reproducție ☐					
30. Categorie suine				Porci grași ☐			Animale de reproducție femele (scrofițe montate și scroafe) ☐						
31. Nr. autorizație sanitar – veterinară:													
32. Data eliberării							-						
33. Județ					34. Localitate								
35. Strada, nr.													
36. Capacitatea exploatației cu cod ANSVSA (nr. maxim locuri cazare condiții minime)													
37. Nr. maxim de locuri de cazare (se va completa în dreptul categoriei în care se încadrează)			nr. locuri cazare										
			Echivalent UVM										

Câmpurile „” se completează prin bifare.

Solicit ajutor excepțional pentru susținerea activității de creștere și/sau reproducție a suinelor pentru o capacitate de producție în condiții minime de bunăstare deținută de echivalent UVM și în valoare totală de lei, după cum urmează :

CENTRALIZATOR capacități /UVM și SUME SOLICITATE

Nr. crt.	Exploatația cu cod ANSVSA	Porci grași					Animale de reproducție (scrofițe montate și scroafe)					Valoare totală ajutor excepțional	
					Ajutor excepțional					Ajutor excepțional			
		Nr. loc	UVM	Cuantum euro/UVM	euro	lei	Nr. loc	UVM	Cuantum euro/UVM	euro	lei	euro	lei

Cursul utilizat este cel stabilit la rata de schimb de 4,9489 lei pentru 1 euro în conformitate cu prevederile alin. (6) al art. 1 din Regulamentul delegat (UE) 2022/467.

III. Declarații

Subsemnatul,....., legitimat cu BI/CI nr...../seria.....
 eliberat dela data de..... și
 CNP..... titular/administrator/reprezentant legal al (denumirea persoanei juridice
 sau persoanei fizice autorizate/întreprinderii individuale/întreprinderii familiale)
, declar că :

1. Am fost informat asupra condițiilor de solicitare și acordare a ajutorului excepțional și mă oblig :

1. Să respect condițiile de acordare prevăzute la art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. /2022.
2. Să depun o singură cerere de solicitare a ajutorului excepțional la centrul județean al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, respectiv al municipiului București pentru toate exploatațiile de creștere a porcilor cu coduri ANSVSA deținute, indiferent de unitățile administrativ-teritoriale pe raza cărora sunt situate și înregistrate acestea.
3. Pentru stabilirea eligibilității cererii de solicitare a ajutorului excepțional Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură poate solicita beneficiarului documente justificative suplimentare în orice moment.
4. Structurile abilitate au dreptul de a verifica informațiile din dosarul cererii de solicitare a ajutorului excepțional, precum și documentele aflate în legătură cu aceasta.

2. Drept care mă angajez să respect următoarele:

1. Mă oblig să mențin activitatea pentru care am primit ajutor excepțional până la data de 31 decembrie 2022.
2. Să notific în scris Centrului județean al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în termen de 5 zile lucrătoare (cu respectarea termenelor-limită) orice modificări privitoare la informațiile declarate în cerere, anexând documentele justificative pentru aceste modificări;
3. Să prezint documente suplimentare solicitate de Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în legătură cu cererea de solicitare a ajutorului excepțional, în termenele stabilite de aceasta.
4. **Sunt de acord** ca datele din cerere și documentele anexate să fie introduse în baza de date a Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, procesate și verificate în vederea calculării plății transmise autorităților responsabile în vederea elaborării de studii statistice și de evaluări economice și făcute publice cu respectarea prevederilor Legii nr. 129/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 102/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, precum și pentru abrogarea Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.
5. **Cunoscând că falsul în declarații se pedepsește conform Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, cu modificările și completările ulterioare, **datele înscrise în Formularul de cerere de solicitare a ajutorului excepțional și în documentele anexate sunt reale, corecte, complete și perfect valabile.**

Semnătura titularului/ administratorului/ reprezentantului legal/ împuternicitului (dacă este cazul)		Data:..... /.....
--	--	-------------------

IV. Lista documentelor atașate cererii de solicitare a ajutorului excepțional

Nr. Crt.	Documente atașate cererii de ajutor:	DA	NU	NU E CAZUL	Control vizual Funcționar APIA
1.	Copie CUI / CIF, după caz	☐	☐	☐	
2.	Copie buletin/carte de identitate a titularului / administratorului / reprezentantului legal/împuternicitului	☐	☐	☐	
3.	Copie/copii autorizație/ii sanitar-veterinară/e (pentru fiecare exploatație cu cod ANSVSA), după caz	☐	☐	☐	
4.	Mișcarea cumulată a efectivelor de suine pentru perioada 24 februarie 2022 – 31 iulie 2022, din care să rezulte că a desfășurat activitate de creștere a suinelor, însușită de conducătorul unității	☐	☐		
5.	Copie a documentului oficial emis de Direcția județeană sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, care atestă capacitatea de producție în condiții minime de bunăstare deținută, calculată cu respectarea prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 202/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește standarde minime pentru protecția porcinelor, cu modificările și completările ulterioare, reprezentată de locurile de cazare, aferente fiecărei categorii de suine	☐	☐	☐	
6.	Document coordonate bancare/trezorerie	☐	☐	☐	

Semnătură beneficiar

Data

Centrul Județean APIA..... Nr. și data cerere
Numele, prenumele și semnătura funcționarului APIA care primește cererea ²
Nr. unic de identificare solicitant ID (RUI) RO

CERERE DE SOLICITARE A AJUTORULUI EXCEPȚIONAL

pentru susținerea activității de creștere și/sau reproducție și/sau incubație a păsărilor

I. Date de identificare solicitant

PERSOANE JURIDICE și PFA / ÎÎ/ ÎF:

01. Denumire PJ/ PFA/ ÎÎ/ ÎF												
02. Cod unic identificare (CUI) / Cod fiscal (CF)*												
03. Nume administrator/ reprezentant				04. Prenume administrator/ reprezentant								
05. CNP administrator/ reprezentant												
06. Cod țară și nr. act identitate (pt. altă cetățenie)												
07. Tip de organizare				08. Cod CAEN								

SEDIUL SOCIAL PJ/PFA/ÎÎ/ÎF:*)

09. Județ/Sector			10. Localitate					
11. Sat / Strada			12. Nr.	13. Cod poștal		14. Bl.	15. Sc.	16. Ap.
17. Telefon mobil			18. Telefon/Fax			19. E-mail		

² Se va bifa căsuța corespunzătoare metodei de depunere. Funcționarul care primește cererea de solicitare a ajutorului excepțional va semna numai în cazul depunerii „personal”.

COORDONATE BANCARE:

20. Banca/trezoreria										21. sucursala sau agenția băncii/trezoreriei									
22. Nr. cont IBAN																			

ÎMPUTERNICIT (pentru cazurile în care cererea este semnată prin împuternicit)

23. Nume					24. Prenume														
25. CNP																			
26. Nr. și data împuternicirii/procurii notariale																			

DATE GENERALE

27. Nr. exploatații autorizate sanitar veterinar deținute										
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

II. Exploatații autorizate sanitar veterinar deținute:**1.**

28. Tip activitate	Creștere pui carne ☐	Creștere pui curcă ☐	Creștere găini ouătoare ☐	Reproducție găini rase grele ☐	Creștere tineret de înlocuire ☐	Creștere tineret de reproducție ☐	Activitate de incubație ☐
29. Categoria de păsări	pui carne ☐	pui curcă ☐	găini ouătoare ☐	găini reproducție rase grele ☐	tineret de înlocuire ☐	tineret de reproducție ☐	pui eclozionați găină/curcă ☐
30. Nr. autorizație sanitar-veterinară:							
31. Data eliberării							
32. Județ				33. Localitate			
34. Strada, nr.							
35. Capacitatea exploatației autorizate sanitar veterinar (nr. maxim capete)							
36. Nr. maxim de locuri de cazare (se va completa în dreptul categoriei în care se încadrează)	nr. locuri						
	Echivalent UVM						

Câmpurile „” se completează prin bifare.

2.

28. Tip activitate	Creștere pui carne ☐	Creștere pui curcă ☐	Creștere găini ouătoare ☐	Reproducție găini rase grele ☐	Creștere tineret de înlocuire ☐	Creștere tineret de reproducție ☐	Activitate de incubație ☐
29. Categoria de păsări	pui carne ☐	pui curcă ☐	găini ouătoare ☐	găini reproducție rase grele ☐	tineret de înlocuire ☐	tineret de reproducție ☐	pui eclozionați găină/pui eclozionați curcă ☐
30. Nr. autorizație sanitar-veterinară:							
31. Data eliberării							
32. Județ		33. Localitate					
34. Strada, nr.							
35. Capacitatea exploatației autorizate sanitar veterinară (nr. maxim capete)							
36. Nr. maxim de locuri de cazare (se va completa în dreptul categoriei în care se încadrează)	Capacitate max						
	Echivalent UVM						

Câmpurile „” se completează prin bifare.

Solicit ajutor excepțional pentru susținerea activității de creștere și/sau reproducție și/sau incubație a păsărilor pentru o capacitate totală de echivalent UVM..... și în valoare totală de lei, după cum urmează :

III. Declarații

Subsemnatul,....., legitimat cu BI/CI nr...../seria..... eliberat dela data de..... și CNP..... titular/administrator/reprezentant legal al (denumirea persoanei juridice sau persoanei fizice autorizate/întreprinderii individuale/întreprinderii familiale)....., declar că :

1. am fost informat asupra condițiilor de solicitare și acordare a ajutorului excepțional și mă oblig :

1. Să respect condițiile de acordare prevăzute la art. 5 alin. (2) din hotărârea Guvernului nr. /2022.
2. Să depun o singură cerere de solicitare a ajutorului excepțional la sediile centrelor județene ale Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, respectiv al municipiului București pentru toate exploatațiile de creștere a păsărilor cu coduri ANSVSA deținute, indiferent de unitățile administrativ-teritoriale pe raza cărora sunt situate și înregistrate acestea.
3. Pentru stabilirea eligibilității cererii de solicitare a ajutorului excepțional Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură poate solicita beneficiarului documente justificative suplimentare în orice moment.
4. Structurile abilitate au dreptul de a verifica informațiile din dosarul cererii de solicitare a ajutorului excepțional, precum și documentele aflate în legătură cu aceasta.

2. Drept care mă angajez să respect următoarele:

1. Mă oblig să mențin activitatea pentru care am primit ajutor excepțional până la data de 31 decembrie 2022.
2. Să notific în scris Centrului județean al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în termen de 5 zile lucrătoare (cu respectarea termenelor-limită) orice modificări privitoare la informațiile declarate în cerere, anexând documentele justificative pentru aceste modificări;
3. Să prezint documente suplimentare solicitate de Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în legătură cu cererea de ajutor excepțional, în termenele stabilite de aceasta.
4. **Sunt de acord** ca datele din cerere și documentele anexate să fie introduse în baza de date a Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, procesate și verificate în vederea calculării plății transmise autorităților responsabile în vederea elaborării de studii statistice și de evaluări economice și făcute publice cu respectarea prevederilor Legii nr. 129/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 102/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, precum și pentru abrogarea Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

5. Cunoscând că falsul în declarații se pedepsește conform Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, datele înscrise în Formularul de cerere de solicitare a ajutorului excepțional și în documentele anexate sunt reale, corecte, complete și perfect valabile.

Semnătura titularului/ administratorului/ reprezentantului legal/ împuternicitului (dacă este cazul)		Data:..... /.....
--	--	----------------------

IV. Lista documentelor atașate cererii de solicitare a ajutorului excepțional

Nr. Crt.	Documente atașate cererii de ajutor:	DA	NU	NU E CAZUL	Control vizual
1.	Copie CUI / CIF, după caz	☐	☐	☐	
2.	Copie buletin/carte de identitate a titularului / administratorului / reprezentantului legal/împuternicitului	☐	☐	☐	
3.	Copie/copii autorizație/ii sanitar-veterinară/e (pentru fiecare exploatație/stație de incubație), după caz.	☐	☐	☐	
4.	Fișa urmăririi activității la păsări, inclusiv situația incubației, după caz, pentru perioada 24 februarie 2022 – 31 iulie 2022, din care să rezulte că a desfășurat activitate de reproducție și/sau incubație și/sau creștere a păsărilor, însoțită de conducătorul unității.	☐	☐	☐	
5.	Copie a documentului oficial emis de Direcția județeană sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, care atestă capacitatea de producție în condiții minime de bunăstare deținută, calculată potrivit Normei sanitare veterinare privind standardele minime pentru protecția găinilor ouătoare, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 136/2006, cu modificările ulterioare, Normei sanitare veterinare privind stabilirea normelor minime de protecție a puilor destinați producției de carne, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 30/2010, cu modificările ulterioare, și Normei sanitare veterinare care stabilește standardele minime privind protecția păsărilor în fermă și în timpul transportului, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 63/2012, reprezentată de locurile de cazare și exprimată în UVM, în funcție de speciile și de categoriile de păsări	☐	☐	☐	
6.	Copie a documentului oficial emis de către ANZ prin Oficiile județene de zootehnie/ Direcțiile județene sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, care atestă capacitatea stației de incubație, respectiv pui de găină eclozionați sau pui de curcă eclozionați, pe serie.	☐	☐	☐	
7.	Document coordonate bancare/trezorerie	☐	☐	☐	

Semnătură beneficiar

Data

APIA
CJ
Operator date cu caracter personal: 9596

Bun de plată
..... euro
lei
Director executiv CJ,
.....

Situația centralizatoare cu beneficiarii și sumele convenite ajutorului excepțional pentru susținerea activității de creștere și/sau reproducție a suinelor

Nr. crt.	Denumire beneficiar	Nr. și data cerere	ID fermier	CUI	Cod exploatație	Categoria	Capacitate producție — cap	Echivalent UVM	Cuquantum euro/UVM	Valoare ajutor excepțional calculat — euro —	Valoare maximă euro per beneficiar	Valoare ajutor excepțional (euro)	Valoare ajutor excepțional (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 = 8*9	11	12 = 11 - 10	13 = 12*4,9489
						Porc gras					X	X	X
						Animale de reproducție (scrofițe montate și scroafe)					X	X	X
Total beneficiar									X	X	150.000		
												
						Porc gras	X		X		X		
						Animale de reproducție (scrofițe montate și scroafe)	X		X		X		
	Total general						X		X		X		

Certificat din punctul de vedere al realității, regularității și legalității datelor (nume, prenume și semnătura)

Verificat

Întocmit

APIA
CJ
Operator date cu caracter personal: 9596

Bun de plată
..... euro
lei
Director executiv CJ,
.....

Situația centralizatoare cu beneficiarii și sumele convenite ajutorului excepțional pentru susținerea activității de creștere și/sau reproducție și/sau incubație a păsărilor

Nr. crt.	Denumire beneficiar	Nr. și data cerere	ID fermier	CUI	Cod exploatație	Categoria	Capacitate producție	Echivalent UVM	Cuquantum euro/UVM	Valoare ajutor excepțional calculat (euro)	Valoare maximă euro per beneficiar	Valoare ajutor excepțional (lei)	Valoare ajutor excepțional (euro)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 = 8*9	11	12 = 11 - 10	13 = 12*4,9489
						Pui carne					X	X	X
						Pui curcă					X	X	X
						Găini ouătoare					X	X	X
						Găini reproducție rase grele					X	X	X
						Tineret de înlocuire					X	X	X
						Tineret de reproducție					X	X	X
						Pui eclozionați găină					X	X	X
						Pui eclozionați curcă					X	X	X
Total beneficiar									X	X	100.000		
												
						Pui carne	X		X		X		
						Pui curcă	X		X		X		
						Găini ouătoare	X		X		X		
						Găini reproducție rase grele	X		X		X		
						Tineret de înlocuire	X		X		X		
						Tineret de reproducție	X		X		X		

Nr. crt.	Denumire beneficiar	Nr. și dată cerere	ID fermier	CUI	Cod exploatație	Categoria	Capacitate producție	Echivalent UVM	Cuquantum euro/UVM	Valoare ajutor excepțional calculat (euro)	Valoare maximă euro per beneficiar	Valoare ajutor excepțional (lei)	Valoare ajutor excepțional (euro)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 = 8*9	11	12 = 11 - 10	13 = 12*4,9489
						Pui eclozionați găină	X		X		X		
						Pui eclozionați curcă	X		X		X		
						Pui carne	X		X		X		
						Pui curcă	X		X		X		
	TOTAL GENERAL	X	X	X	X	X	X		X				

Certificat din punctul de vedere al realității, regularității și legalității datelor (nume, prenume și semnătura)

Verificat

Întocmit

ANEXA Nr. 3a)

APIA

Operator date cu caracter personal: 9596

Bun de plată

..... euro

..... lei

Director,

Centralizatorul cu beneficiarii și sumele convenite ajutorului excepțional pentru susținerea activității de creștere și/sau reproducție a suinelor

Nr. crt.	Județ	Nr. beneficiari	Capacitate	Capacitate (echivalent UVM)	Ajutor excepțional (lei)	Ajutor excepțional (euro)
			Porc gras			
			Animale de reproducție (scrofițe montate și scroafe)			
.....						
	Total		Porc gras			
			Animale de reproducție (scrofițe montate și scroafe)			

Certificat din punct de vedere al realității, regularității și legalității datelor (nume, prenume și semnătura)

Director general,

.....

ANEXA Nr. 3b)

APIA

Operator date cu caracter personal: 9596

Bun de plată

..... euro

..... lei

Director,

Centralizatorul beneficiarilor și sumele convenite în vederea acordării ajutorului excepțional pentru susținerea activității de creștere și/sau reproducție și/sau incubație a păsărilor

Nr. crt.	Județ	Nr. beneficiari	Categoria	Capacitate (echivalent UVM)	Ajutor excepțional (lei)	Ajutor excepțional (euro)
			Pui carne			
			Pui curcă			
			Găini ouătoare			
			Găini reproducție rase grele			
			Tineret de înlocuire			
			Tineret de reproducție			
			Pui eclozionați găină			

Nr. crt.	Județ	Nr. beneficiari	Categoria	Capacitate (echivalent UVM)	Ajutor excepțional (lei)	Ajutor excepțional (euro)
			Pui eclozionați curcă			
					
Total			Pui carne			
			Pui curcă			
			Găini ouătoare			
			Găini reproducție rase grele			
			Tineret de înlocuire			
			Tineret de reproducție			
			Pui eclozionați găină			
			Pui eclozionați curcă			

Certificat din punctul de vedere al realității, regularității și legalității datelor (nume, prenume și semnătura)

Director general APIA,
.....

ANEXA Nr. 4

Situația centralizatoare a ajutoarelor excepționale pentru susținerea activității de creștere și/sau reproducție a suinelor și pentru susținerea activității de creștere și/sau reproducție și/sau incubație a păsărilor

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Se aprobă

Ordonator principal de credite,
.....

Nr. crt.	Județul	Suma solicitată (lei)
(0)	(1)	(2)
1.		
2.		
3.		
.....		
TOTAL*):		

*) Se adună pe fiecare județ totalurile din anexele nr. 3a) și 3b) la hotărâre.

Direcția generală buget-finanțe și fonduri europene

Director general,
.....

(semnătura și ștampilă)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

